

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6311/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Добриле Страјин, Надежде Видића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Лесковцу, против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Бранковић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 511/25 од 29.01.2025. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 511/25 од 29.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 511/25 од 29.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Ии 3519/22 од 13.11.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је извршни дужник – таксени обвезник АА из ... да у року од 5 дана од дана пријема решења плати таксу за предлог за извршење у износу од 1.480,00 динара, износ за опомену од 390,00 динара и казнену таксу од 50% од висине таксе из члана 40.став 1. Закона о судским таксама у износу од 740,00 динара, све укупно 2.610,00 динара, на текући рачун Јавног извршитеља. Ставом другим изреке, одлучено је да уколико извршни дужник не поступи по ставу првом изреке овог решења у остављеном року, одредиће се извршење ради наплате новчаног потраживања из става првог диспозитива решења, на целокупној имовини извршног дужника – таксеног обвезника. Ставом трећим изреке, одлучено је да ће извршење спровести Јавни извршитељ. Ставом четвртим изреке, овлашћен је Јавни извршитељ да ово решење достави извршном дужнику – таксеном обвезнику. Ставом петим изреке, констатовано је да жалба против решења не одлаже његово извршење.

Виши суд у Лесковцу је, решењем Гж 511/25 од 29.01.2025. године, одбио, као неосновану, жалбу пуномоћника извршног дужника АА из ..., а решење о извршењу Основног суда у Лесковцу Ии 3519/22 од 13.11.2024. године је потврђено.

Против решења другостепеног суда, извршни дужник је изјавио благовремену ревизију из свих законских разлога, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији извршног дужника прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о наплати судске таксе извршном дужнику која не чини главни захтев и одмерава се у сваком конкретном случају што је чињенично питање и не може бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона парничном поступку, те одредбе члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15 ... 54/19) па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 40. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр 28/94 ... 95/18), прописан је поступак за наплату неплаћене судске таксе тако што је, између осталог, прописано да се тај поступак спроводи према закону којим се уређује извршење и обезбеђење (Закон о извршењу и обезбеђењу). На основу одредбе члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, против правноснажног решења није дозвољена ревизија нити понављање поступка, што значи да ревизија у овом поступку није дозвољена, посебно имајући у виду да се решењем о наплати судске таксе правноснажно не окончава поступак, у смислу одредбе члана 420. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку, чланова 39. и 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић